

## Di such eeftor Doogebel (*Autor: Nis Albrecht Johannsen d. J.*)

Deer kjard en such eeftor Doogebel,  
Di for ark bousemdöör mååst hül,  
Di aw alwen kiiomeeter wäi  
Uk alwen stasjoone häi.  
Di boonhuf wörd fölk ai åltid wis,  
Dan dåt wus for't mååst en latj hånehüs.  
Ouers likes, di such hül en uugenstebläk,  
Wan fölk en rüüdj foon for't hånehüs stäk.  
Ålsani köm hi dan wider tu gungs  
Än hüseld än püseld e schaaninge långs.  
Än wilt hi dåt uler sü trååwel häi,  
Lüp ham uk niimen stråks üt e wäi.  
Ouers köm e klängerklook önj e gung,  
Dan wörden da bjarne än gääslinge trung.  
Da wåksene leeten ham roui forbai  
Än füilden ham – mör wus dåt ai.  
As iinjtooch di such önj Deesbel hül,  
Än Boi Loorns jüst eeftor Moosbel wälj,  
Sää di schafner: „Hir, Boie, spåår en tuur,  
Dü lâpst je e häägele foon e schuur.  
We wan je uk jüst eeftor Moosbel kääre.“  
„Foole tank“, swåård Boi, än kläis'd ham e hääre,  
„Wan't wat näre wus – ouers dåt's åltu wid;  
Flucht en ouder tooch – ik hääw diling niinj tid.“

(In: Johannsen, Nis Albrecht. 1956. *Beerid*. Naibel: Andresen. S. 82.) [Auch in: *Üt min Schatull*, S. 56]